باشند که خدای تعالی در حق ایشان می فرماید قوله تعالی
اولئک کالانعام بل هم اضل چرا موای نفس را کار فرماید
از بهر آنک یعلمون ظاهرا من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة هم
غافلون چرا از آخرت غافلند از بهر آنک صم بکم عمی فهم
لایعلمون اگر لا یعقل نبودندی دشمن خدای را بدوست نگرفتندی
بیت دنیا که هم خدایش دشمن دارد کردشمن حق نه
چرا داری دوست ولی چه توان کرد که مشرب مختلف
است چنان که آن بزرگ فرموده رباعی مردی که وراجیفهٔ
دنیا بازیکند در خور حضرت شهنشه آید بازی که همی
دست ملک را شاید منقار عروس را کجا آلاید بیت مده دنیا
جو مردار ای دوست و زو مردار تو انکس که شئ اوست

ای سالک راه حق بدانک دنیا دامیست که خدای تعالی در راه سالک
نهاده است بیت اگر کردی مقید ازین دام بکمر ای تو افزونی
زانعام و گر یابی ز دنیا تو رهایی چو او در بس نیی گردی سمایی و بزرگان
دین گفته اند که دنیا طاسیست پر عسل زهر آلوده پس هر که بعسل
دنیا مشغول شود بلاشک هلاک شود و هلاک شدن او ازان
باشد از مطلوب حقیقی باز ماند و رسول ثقلین صلی الله علیه
وسلم عار ش نسبت کرده است که الدنیا حیة قاتلة ای سالک
راه حق برتو باد که روی از دنیا بگردانی و قدم در مقام زهد نهی که
خیر دنیا و آخرت در زهد است و از جملهٔ زاهدان یکی مورق
کرخی بود قدس الله روحه چنین فرموده است که نزدیکتر
راه به حق تعالی آنست که مرد را از متاع دنیا هیچ باشد

Copyright © King Saud University